

najsretniji?

TOP TEME

- [zvijezde](#)
- [Italija](#)
- [prometna nesreća](#)
- [znanost](#)
- [nesreća](#)
- [psi](#)
- [životinje](#)
- [Rusija](#)
- [Ukrajina](#)
- [Dubrovnik](#)
- [nogomet](#)
- [nasilje nad životinjama](#)
- [smrt](#)
- [auti](#)
- [zdravlje](#)
- [Egipat](#)
- [crna kronika](#)

Zašto su Danci najsretniji?

Autor: [Portal Jutarnji.hr](#)

Objavljeno: 22.05.2009

Sviđa mi se [Tweet](#)[Share](#)Preporučiti Ovo preporučuje 27 ljudi. [Registriraj se](#) to see what your friends recommend.

Jesper Juul vjerojatno je najpopularniji Danac među Hrvatima, ili barem među roditeljima mlade djece. Obiteljski terapeut i autor knjiga o odgoju, ovih je dana u Zagrebu održao tri predavanja o maloj djeci, tinejdžerima i zdravim obiteljskim odnosima.

Juul je radio kao obiteljski terapeut i konzultant po Njemačkoj, Austriji, Danskoj, Švedskoj, Norveškoj, Sloveniji i Hrvatskoj, odnedavno Italiji i Turskoj. Oženjen Hrvaticom, pola godine provodi u Zagrebu i Istri. S terase zagrebačke kuće ne vidi ništa doli - šume po Medvednici. Dok gledamo u stotinu nijansa zelene među krošnjama, terasa postaje brod usred zelena mora. Možda smo na kakvoj postmodernoj varijanti Noine arke - po terasi šecu gušteri, pjevaju ptice i susjedovi pijetlovi.

Iz razmišljanja me prene Jesper, koji molećivo gura slušalicu, odustajući od pokušaja da na kvrgavom hrvatskom dogovori nešto s istarskim bravarom. "Eto, kad je on tu pored mene, nas dvojica se stvarno dobro razumijemo..." kaže na internacionalnom utočištu, engleskom. Otvara novu kutiju cigareta i upitno gleda čekajući prvo pitanje.

I Razna ispitivanja već duže pokazuju da su Danci među najsretnijima na svijetu. I prije dva tjedna ispitivanje Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj; pokazalo je da su Danci najsretniji. Ima li to neke veze s načinom na koji odgajate djecu i na koji su vas odgajali?

- Mislim da to ponajprije ima veze s - patriotizmom. Kad te strani istraživači ispituju o zadovoljstvu, onda znaš da će Danska biti komparirana s drugim zemljama. Volimo misliti da živimo u dobroj zemlji i to pokazati. No, naša demokracija stvarno funkcionira, nema korupcije, državu ne držimo neprijateljem, imamo više novca nego ikad prije, čak i sad u doba krize. O.K., možda će malo porasti nezaposlenost, ali samo privremeno.

Naravno da to ima veze i s tim što smo u skandinavskim zemljama djecu počeli tretirati kao prave ljude znatno prije drugih. Naprosto djeci pokazujemo poštovanje koje gajimo i za odrasle. Naš se školski sustav bitno promijenio nabolje.

S druge strane, od nas pet milijuna Danaca oko 500.000 su kronični alkoholičari, a imamo i tendenciju da oni koji nisu alkoholičari piju previše, potom imamo enormno puno ljudi na antidepresivima i raznim psihofarmaceutima...

Ne znam na čemu Danci temelje toliko zadovoljstvo životom. Možda na televiziji vide kako ljudi pate po Africi i drugdje, pa shvaćaju da mi zapravo imamo dobar život. Evo, u posljednje tri godine bilježimo velik pad stope razvoda brakova. I to ima veze s načinom na koji tretiramo djecu. Sazrela je prva generacija koju smo odgajali tako da ima bolje komunikacijske sposobnosti i više poštovanja za ljude oko sebe. Oni ostaju s partnerima jer to stvarno žele; Danska nije zemlja u kojoj je socijalno neprihvatljivo biti razveden. Kad tamo kažem da sam već 18 godina u braku, doduše drugom, ljudi uvijek pitaju kako smo uspjeli tako dugo ostati skupa.

Što ste to učinili s danskim školama?

- Danas u Danskoj ima jako puno dobrih škola, ali ima još i puno loših. No, u Austriji, Njemačkoj, Hrvatskoj i Sloveniji škole su uglavnom užasne, barem s dječje točke gledišta. Postoji puno odličnih učitelja, ali kultura lošeg školstva ubija i njih i učenike. Te škole učenike prvenstveno uče poslušnosti, u njima se dobro osjećaju samo tihe, inteligentne djevojčice iz srednje klase koje rade ono što im se kaže. Govorim ovo jer u četiri, pet europskih zemalja sudjelujem u debatama o školstvu i promjenama. Deprimira me da svi govore samo o strukturi, nitko o tome kako se stvarno baviti djecom, izgrađivati dobre odnose s njima, kako stvoriti atmosferu u kojoj djeca mogu najbolje učiti. Škole kao da nisu shvatile da su ta stvorenja koja svaki dan dolaze pod njihov krov djeca, a ne samo učenici. Oni ulaze unutra kao cijele osobe, ne nose samo svoj mozak da bi učio, nego donose i probleme, konflikte, emocije.

Za hrvatske škole kažete da su autoritarne i zastarjele. Što mijenjati?

- Prvo, škole treba učiniti dobrim mjestom za učitelje, jer ako ne vodiš brigu o učiteljima, možeš zaboraviti na kvalitetnu brigu o djeci. Treba puno više timskog rada, nadzora, adekvatnog profesionalnog vodstva u rukama iskusnih pedagoga s vizijom.

I u Hrvatskoj i diljem Europe problem je edukacija učitelja. Ne uče ih kako dobro komunicirati s djecom i roditeljima, uče ih jedino kao podučavati učenike. Ako dijete ne uči, oni zovu roditelja da mu kažu da se za to mora pobrinuti. No, nitko ne pita dijete što ono želi, u čemu je problem i kako mu pomoći.

Vidio sam puno roditelja u Hrvatskoj koji su uzalud pokušavali voditi dijalog sa školom o svojoj 'problematičnoj' djeci. Učitelji se ne žele time baviti, oni dijete usmjere na psihologa, pedagoga i tako pokažu da problem nije u školi, nego u djetetu.

Škola funkcionira kao jak politički instrument gdje učenje nije dječje pravo, nego prije svega dječja obaveza. To je tako svugdje, i u Skandinaviji. Treba se fokusirati na odnose, nije po meni toliko stvar u tome što se u školi uči koliko u tome kako se uči. Imam 25 godina iskustva u radu po školama gdje su imali velike probleme. U Norveškoj 4 posto srednjoškolaca odustaje od škole. Oni govore o kaznama i povećanju restrikcija, no to nikada neće uspjeti. Uspjelo bi nekad prije, kad su djeca bila ustrašena od roditelja. U Hrvatskoj toga još ima. Ali kad taj strah nestane, ne možete autoritarnim odlukama rješavati probleme.

Puno radim u Njemačkoj i Austriji s Montessori školama, gdje također imaju djecu koja odustaju od škole. Škole se po cijeloj Europi žale da su djeca teška, a škola je zapravo potpuno neodgovorna. Škola ima jednostavnu filozofiju - ako je odnos s djecom uspješan, to je uspjeh škole; ako nije uspješan, krivi su roditelji. To je pogrešno. Zato nije slučajno da učenici u SAD-u, Finskoj ili Njemačkoj, kad se odluče za grozno nasilje i pucnjavu, ne idu pucati po banci ili kladionici, nego pucaju upravo po školi. Njemački 16-godišnjak koji je to napravio ostavio je pismo u kojem kaže: 'Išao sam u školu u kojoj su mi svaki dan govorili da sam gubitnik'.

Kako ste reformirali danske škole?

- Uveli smo puno više dijaloga, učitelji ne smiju držati monologe. Djeca se respektiraju kao individue, uzimaju se ozbiljno, nije samo važno da imaju dobre ocjene, važno je kako se ta djeca osjećaju. Ali to je jako dugačak proces. Mi smo prije 25 godina počeli i tek sada, u novije doba, imamo novu generaciju učitelja koji su željni rada i komunikacije.

Prije mjesec dana imao sam predavanje za 375 nastavnika u Ljubljani, a sličan broj i slično predavanje imao sam i u Danskoj. Svi su me pitali što raditi s 'teškom djecom'. Predložio sam im da barem dva puta godišnje, za Božić i pred ljetne praznike, okupe svu djecu u školi, da ravnatelj lijepo ustane i kaže: 'Ovog semestra 95 posto vas je redovito dolazilo u školu, puno vam hvala, to nas jako raduje. S vas 5 posto koji iz raznih razloga ne volite doći u školu, voljeli bismo razgovarati jer od vas možemo naučiti kako da popravimo našu školu.' To uzme samo minutu vremena, a pošalje dobru poruku. Trebali bismo u svim državama imati jedan nacionalni praznik više i taj dan slaviti što toliko puno učenika ide u školu svaki dan. To ne radimo, samo vidimo probleme. To bi bio način da promijenimo školsku kulturu.

U Hrvatskoj je sve više vršnjačkog nasilja. Imate li kakvu konkretnu sugestiju što napraviti?

- I u Danskoj je toga danas više, ali pitanje je ima li ga stvarno više ili se sada o tome više govori. No, dobro je da se priča jer u moje je doba bila filozofija: 'ako te netko udari, udari ti njega natrag'. Djeca postanu agresivna kad ne osjećaju vrijednost zajednice, roditelja, nastavnika. Hrvatsko društvo je vrlo agresivno, ovdje ima puno agresije odraslih prema djeci koja nije odmah prepoznata kao agresija, nego je to nekako uvriježeno. Puno je roditelja koji upotrebljavaju fizičko nasilje. Ne mislim da tu država može puno učiniti. Trebaju poboljšati škole. Trebaju škole učiniti nenasilnima.

No, ako rješavate samo pitanje nasilja među djecom, to je gubitak vremena, jer to je samo simptom. Već deset godina jedan poznati psiholog u Skandinaviji radi program nenasilja. Prve dvije godine to daje odlične rezultate, a poslije je nasilja više nego što ga je bilo prije programa. To je zato što taj program nenasilja provodi jedino s djecom. To je onda nasilje prema djeci, jer ona dobivaju poruku da su jedino ona nasilna i kriva. Ima škola koje su doista nenasilne, ali to je zato što tamo i učitelji sudjeluju u programu nenasilja, uče kako djeca doživljavaju način na koji im se obraćaju. U Skandinaviji 25 do 30 posto djece mjesečno osjeća nasilje od svojih nastavnika, to je nasilje kroz ironiju, sarkazam, to je taj 'suptilni način', ali zapravo vrlo agresivan. Tako je i u dječjim vrtićima. Tako je svuda oko nas, nevezano uz djecu. Pogledajte nasilje u vezama. Moramo naučiti živjeti zajedno, moja generacija bilježi 60 posto razvoda brakova. Cijela ta filozofija o boljim odnosima novijeg je datuma, prije se na to nije puno mislilo.

Kako voditi unutar demokratskih pravila

Jesper Juul i Family-Lab i drži predavanja roditeljima i nastavnicima diljem Europe, o nedavno i u Turskoj. Razlikuju li se pitanja koja muče roditelje i učitelje?

Nimalo. I Šveđane, i Turke, i Talijane, i Hrvate zanima isto, temeljno pitanje: kako možemo mi kao odrasli nametnuti granice djeci, voditi ih, a da ih pritom ne povrijedimo, da ne budemo autoritarni. Kako voditi unutar demokratskih pravila? To je pitanje koje se danas stalno ponavlja u obitelji, ali i politici, industriji... svugdje.

Karmela Devčić

Broj preporuka: 0

Sviđa mi se

Tweet

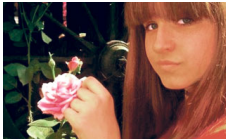
Share

- [Komentari \(0\)](#)
- [Pošalji mailom](#)
- [Ispiši](#)
- [Prijavi sličnu priču](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

[ZAMJENIK LOVRIĆ MERZEL SKRIVIO PROMETNU](#) Zabio se u auto ispred sebe i slupao službeno vozilo

0,82 PROMILA U KRVI

[Ni nakon sedam operacija nije izašla iz kome, a čovjek koji ju je pregazio osuđen na 3 godine zatvora](#)

- [NIKOLINA \(17\) JOŠ UVIJEK U KOMI](#) Pokušava otvoriti oči, ali liječničke su prognoze neizvjesne